

ПРОТОКОЛ

№ 332

гр. Пловдив, 04.07.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ в публично заседание на четвърти юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Нестор Сп. Спасов

Членове: Мария П. Петрова
Елена Й. Захова

при участието на секретаря Нина Б. Стоянова

и прокурора Стефани К. Черешарова

Сложи за разглеждане докладваното от Елена Й. Захова Въззивно частно наказателно дело № 20235000600307 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 10:18 часа се явиха:

Обвиняемият - жалбоподател А. П. У. се явява лично, явява се и защитникът му адв. Р. Д..

ПРОКУРОРЪТ – да се даде ход на делото.

Адв. Д. – моля да се даде ход на делото.

Обв. У. – да се даде ход на делото.

Съдът след съвещание намира, че са налице основанията за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

На страните се разясниха правата по чл. 274 и чл. 275 НПК.

ПРОКУРОРЪТ – нямаме други искания.

Адв. Д. – нямаме отводи към състава, моля да приемете едно постановление, което получихме вчера за определяне на дати за предявяване на материалите по делото. Предстои приключване на ДП.

ПРОКУРОРЪТ – запознах се, не възразявам да се приеме.

Обв. У. – съгласен съм да се приеме, запознат съм с постановлението.

Съдът намира, че няма пречка да бъде прието като доказателство по делото днес представеното от защитата постановление от ОП П. от 30. 06. 2023 г., поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРОЧИТА и ПРИЕМА представеното писмено доказателство.

ДОКЛАДВА СЕ ДЕЛОТО с прочитане на частната жалба от адв. Д., защитник на обвиняемия У. срещу определението, постановено на 27. 06. 2023 г. по ЧНД ""/23 г., по описа на ОС П., с което е оставено без уважение искането за изменение на взетата спрямо обв. А. У. мярка за неотклонение от ЗАДЪРЖАНЕ ПОД СТРАЖА в по-лека такава.

В частната жалба са наведени оплаквания за незаконосъобразност на съдебния акт. Акцентираща се върху здравословното състояние на обвиняемия, което е силно влошено и което, според защитата, обуславя извод така определената мярка за неотклонение към настоящия момент е за незаконосъобразна.

Възразява се и срещу определения срок от първостепенния съд, в който е прието, че същото искане на същото основание не следва да се прави.

Адв. Д. – поддържам жалбата си. Няма да сочим други доказателства.

Обв. У. – поддържам жалбата.

Съдът, с оглед становището на страните, намира делото за изяснено поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ:

Адв. Д. – Уважаеми апелативни съдии, поддържам жалбата срещу определението на ОС П. по ЧНД ""/23 г., като считам, че същото е незаконосъобразно и неправилно. Подробни съображения съм изложила до вашия, въззивния съд, но ще се спра накратко защо считам, че определението е неправилно.

Като защитник ще започна, че целият процес спрямо него се води твърде субективно и целенасочено, още при предходното разглеждане на делото ще видите че имам искане за назначаване на СМЕ от ОП П. заради влошеното му здравословно състояние, депозирано искане на 23. 03. Няма произнасяне в един продължителен период от време, налагаше се да депозирам допълнителна молба за това искане, което искане ни бе отказано от ОП П. да бъде назначена СМЕ и едва след твърде влошаване на здравословното му състояние, такова искане бе уважено едва след депозиране на повторна молба от 01. 06. и видите ли на 08 юни бе назначена такава. Ще видите от материалите по делото, че при предходно такова искане от април бе отказано. Това го заявявам, за да видите целенасоченото и субективно отношение на съда към него. Налага се да депозирам допълнителни молби, спрямо него се прилага един нечовешки подход, забранява се да има свиждане, дори да провежда телефонни обаждания с адвоката, което отново наложи да депозирам жалба. Това го казвам, за да насоча вниманието Ви, че за този продължителен период от време, почти към края на разследването си, прокуратурата ни дава постановление да се запознаем с материалите, т. е. предстои приключване на ДП и аз считам, че на този етап от разследването не се налага този човек с толкова много заболявания, доказани от СМЕ, да продължава тази най-тежка мярка каквато е ЗАДЪРЖАНЕ ПОД СТРАЖА. Съдебно – медицинската експертиза изготвена на 08. 06. моят подзащитен е настанен за лечение в специализираната болница при Затвора С., там бе извършена СМЕ от три вещи лица, кардиолог, пулмолог и по нервни болести и макар в заключението да е отговорено на т. 6, че здравословното му състояние позволява да престоява в след. арест, аз смятам че отговорите на предходните въпроси, по-точно за заболяванията му, той има множество такива, описани са подробно в СМЕ, но най-важното е, че в т. 2, макар че

вещите лица отговарят, че състоянието му е стабилно в отговора по-нататък заявяват, че тези заболявания искат поддържащи лечения в амбулаторни условия. В отговор на този 2 въпрос е разковничето на нашето искане, че състоянието му дава право, ама как да престоява в след. арест след като се изисква специално наблюдение от специалисти в амбулаторни условия. Искам един въпрос да задам – почти 8 месеца моят подзащитен, никакви действия не се извършват с него, престоява в това тежко състояние в ареста, едва на 14 юни бе привлечен като обвиняем, никакви обструкции не сме правили за разлика от другите, явихме се, да, отказа да дава обяснения поради тежкото си здравословно състояние, но по никакъв начин не сме затруднявали хода на наказателното производство. На този етап при това тежко здравословно състояние смятам, че не може да се продължава тази най-тежка мярка, която е не само нецелесъобразна, но и не законосъобразна. Множество доказателства представих, епикриза, за това че е бил настанен по спешност за лечение, състоянието му е влошено още преди привличането му като обвиняем, нещо, доказано с епикриза от болнично заведение, където е престоял, в момента, когато беше в отпуск по болнични се явихме в прокуратурата, за да му се наложи мярката ЗАДЪРЖАНЕ ПОД СТРАЖА и след това постоянна такава. Смятам, че с поведението си той е показал, че добросъвестно изпълнява своите задължения като обвиняем и ако му се измени мярката няма да затрудни хода на делото.

Не мога да се съглася с изводите на съда, само забележете един и същи съдия К. Стоянов, на който за мен мотивите му са почти идентични с предходните такива и много е странен фактът, че молбата ми депозирана още на 18. 06., ако не се лъжа, делото се внася в понеделник и се насрочва в 5 без 20 ч. и се обявява, че делото ще се гледа във вторник в 08.30 ч., не трябва да се прилагат репресивни мерки спрямо него, за които той не е виновен и няма нужда да се отнасят така с него.

Не съм съгласна и с изводите на съда, че ако му се измени мярката в полка той има опасност дори и при ДОМАШЕН АРЕСТ да въздейства върху свидетелите, ами всички свидетели са разпитани. Делото е 1000 тома, ако не се лъжа, които аз не успях да се запозная, поради краткото време, пред ОС ни бяха представени само няколко тома само за моя подзащитен и с какво, ако мярката му бъде изменена, той ще затрудни наказателния процес. Нека да е при ДОМАШЕН АРЕСТ, за да може да се лакува адекватно и не виждам при

тези условия по какъв начин ще може да въздейства върху свидетелите, като те са разпитани и на второ място, може и от затвора да звъни по телефона. Така че и този извод на съда също за мен е неправилен и не съответства на логиката.

Липсвало ново обстоятелство. Аз считам, че такова е приключване на ДП и влошаване на здравословното му състояние, което е доказано абсолютно от медицинската експертиза и СМЕ, така че и с това не мога да се съглася с първоинстанционния съд.

Не на последно място, от доказателствения материал не може да се направи извод, че той може да се укрие или извърши престъпление. Този извод се изведе единствено на базата на тежестта на обвинението, съучастието с други лица, изводите, че някои от свидетелите са финансово зависими от други обвиняеми, нещо, с което той няма нищо общо, за да може да му се вменява във вина, че ако бъде освободен може да въздейства по някакъв начин на зависими от други обвиняеми лица. Няма опасност да извърши друго престъпление, въпреки обремененото му съдебно минало, но това само по себе си не е достатъчно да доведе до извода, че е личност с висока обществена опасност, има и адрес известен на ДП и смятам, че най-човешкото отношение на съда е към края на ДП да бъде изменена мярката му в по-лека каквато прецените, ние сме съгласни и ДОМАШЕН АРЕСТ да е, за да проведе адекватно лечението си. В тази връзка моля за вашето решение.

Обв. У. ЗА ЗАЩИТА – съгласен съм със защитника ми. В петък бях на преглед в болницата в „Св. Е. С.“, само като ме преслуша докторът ми каза, че пак съм пълен с вода и пак съм за болницата. Ако може да се измени мярката в по-лека.

ПРОКУРОРЪТ – Уважаеми апелативни съдии, считам жалбата на адв. Д. за изменение на мярката на обв. У. в по-лека за неоснователна и моля да я оставите без уважение.

Споделям изцяло изводите на ОС, че не са налице нови обстоятелства от категорията на тези, които да налагат извода, че е отпаднала опасността обв. У. да извърши престъпление. Основните аргументи на защитата са

влошеното здравословно състояние. От експертизата от 30. 05. 23 г. е изготвена, тази експертиза е била представена и взета предвид от тримата специалисти, изготвили заключение по назначената СМЕ. Вещите лица са категорични, че здравословното състояние на обвиняемия позволява както престоя му в след. арест, така и извършване на процесулно - следствени действия с негово участие.

Видно от материалите по делото органите на ДП изпълняват стриктно задълженията си, дадени съобразно чл. 255 ЗИНЗС, всяко едно оплакване на обвиняемия е съпроводено с необходимите прегледи и изследвания и настаняване в болница. Права е адв. Д. като казва, че към момента обвиняемият се е явявал всеки път, когато органите на ДП са искали да извършват следствени действия с него, но това се дължи преди всичко на взетата мярка ЗАДЪРЖАНЕ ПОД СТРАЖА, а не защото може да се прави извод, че е изключително добросъвестен и иска да съдейства всячески за разследването.

Не може да се подмине с лека ръка предишните му осъждания.

Здравословното му състояние, което не е влошено от 8 месеца налага извода, че част от тези престъпления, за които има влезли в сила присъди, са извършени, въпреки здравословните му проблеми.

Изобщо не съответства на доказателствата по делото как прокурорът от ОП мачка обвиняемия, адв. Д. заяви, че му е забранено да провежда разговори с адвокат. Такова разпореждане спрямо този обвиняем няма дадено, така че този факт, който беше споделен, не отговаря на материалите по делото. Всички забрани наложени на обвиняемия са в кориците на делото, спрямо обв. У. такава забрана няма. Единствената мярка към настоящия момент считам, която съответства на извършеното е именно най-тежката мярка. Освен тежестта на обвинението касае се за милион и половина щета, причинена на държавата, предвид осъжданията на обвиняемия, считам че към настоящия момент най-адекватната мярка е най-тежката. Предстоящото предявяване на материалите по делото по никакъв начин не смятам за ново обстоятелство, от категорията на които води до отпадане на основанието за укриване и извършване на престъпление. Освен това това е бъдещо събитие, което към момента дори не е настъпило, тъй като касае дата 12, 13 и 14 юли.

Поради изложеното моля да оставите жалбата без уважение и

потвърдите определението на ОС в неговата цялост.

Съдът след съвещание

О П Р Е Д Е Л И :

ДАВА ПОСЛЕДНА ДУМА НА ОБВИНЯЕМИЯ:

А. П. У. – ако може да ми се промени мярката, за да се лекувам, а за телефона, което каза прокурорът беше на 27 последната, в болницата в С., викаха ме там с още един човек в МВР в С. да пишем молби.

Съдът, след тайно съвещание, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 65, ал. 8 от НПК.

Образувано е по частна жалба на адв. Д., защитник на обвиняемия А. П. У., спрямо когото по досъдебно производство № 84/2022г. по описа на ОСлО при ОП-П. е била взета мярка за неотклонение „Задържане под стража“. С определение № 356/27.06.2023 г. на Окръжен съд гр. П., постановено по ЧНД № ""/2023 г. по описа на същия съд, е оставено без уважение искането за изменение на взетата спрямо него мярка за неотклонение "задържане под стража". Прави се искане за отмяна на съдебния акт и определяне на по-лека мярка за неотклонение спрямо обвиняемия. Възражава се и срещу определения от първостепенния съд 2-месечен срок, в който същото искана от същото лице не може да бъде направено, освен ако се основава на влошено здравословно състояние на обвиняемия.

В съдебно заседание защитникът поддържа жалбата с формулираното в нея искане. Излага доводи, че не са налице основанията за продължаване на тази мярка на процесуална принуда, както и такива за неразумен срок на задържане, здравословни проблеми, отпадане на опасността от извършване на престъпление. Поддържа тезата, че целите на чл. 57 от НПК могат да се постигнат и с всяка друга мярка за неотклонение, различна от "задържане под стража".

Обвиняемият У. се присъединява към казаното от защитника му и моли мярката му за неотклонение да се измени в по-лека.

Представителят на Апелативна прокуратура гр. Пловдив намира, че жалбата, като неоснователна, следва да се остави без уважение, а атакуваният съдебен, като законосъобразен и обоснован, да се потвърди. Счита, че не са настъпили нови обстоятелства, които да налагат промяна на взетата мярка за неотклонение "задържане под стража" спрямо обвиняемия.

Пловдивският апелативен съд, като се запозна със събраните по делото доказателства и обсъди направените оплаквания в частната жалба и в днешното съдебно заседание, приема за установено следното:

Частната жалба е допустима. Подадена е от лице, легитимирано да обжалва определението на първостепенния съд, в предвидения за това срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна в частта относно отказа за изменение на мярката за неотклонение и основателна относно произнасянето на съда по чл. 65, ал. 6 от НПК.

За да постанови определението си, Окръжен съд гр. П. е приел, че първоначално взетата мярка за неотклонение "задържане под стража" спрямо обвиняемия е законосъобразна и не са настъпили нови обстоятелства, които да налагат нейното изменение. Този извод се споделя изцяло от въззивния съд. И към настоящия момент са налице всички предпоставки на [чл. 63 от НПК](#) за допустимо действие на мярка за неотклонение "задържане под стража".

При преценка на събраните по делото доказателства Окръжен съд гр. П. правилно е приел, че не може да се направи извод, различен от първоначално направения, че е налице обосновано предположение, че обвиняемият У. е съпричастен към разследваните престъпления.

Пред настоящия съд не се отправят възражения за несъществуващо към момента обосновано предположение за негово участие. Доказателствената съвкупност към настоящия момент е внушителна по обем и подчинена на необходимостта от установяване и доказване на множество факти. Изводимото от нея не променя изначално приетото от съда при първоначалното определяне на мярката за неотклонение, че е налице основателно подозрение за участие на обв. У. в организирана и направлявана от обв. Л. престъпна група, създадена с користна цел и с цел съгласувано

извършване в страната и чужбина на престъпления против данъчната и финансовата система по чл. 255, чл. 257, чл. 253 от НК- престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. с ал. 12 от НК. Доказателствено обосновано е и обвинението по чл. 256, ал. 2 вр. с ал. 1, вр. с чл. 26, ал. 1, вр. с чл. 20 ал. 4 от НК. Т.е. обв. У. е привлечен е в соченото процесуално качество за тежки умишлени престъпления по смисъла на чл. 93, т. 7 от НК от общ характер, за които се предвижда наказание лишаване от свобода.

Изводимото от доказателствените източници формира извод, че дейността на този обвиняем е била важна част от обмислена, продължителна, конспиративно осъществявана престъпна дейност, от която е генериран значителен финансов ресурс. Това сочи наличието на реална опасност с висок интензитет при по- лека мярка за неотклонение обвиняемият да продължи да осъществява същата по вид дейност; да извърши престъпление, за да я прикрие или да се укрие предвид очакваното наказание. Този извод се формира на самостоятелно основание от обремененото му съдебно минало. Той е многократно осъждан за престъпления против кредиторите, т.е. за посегателства със сходен обект на наказателноправна закрила.

Несъмнено са установени по делото здравословни проблеми на обвиняемия, които са били изследвани чрез СМЕ-зи, последната от 08.06.2023 г. В тях е изразено становище, че престоят му в условията на следствен арест не е невъзможен и при установените му заболявания. В допълнение следва да се отбележи, че съгласно действащата нормативна уредба за осъществяване на медицинска помощ, лечението на лицата с МНО „Задържане под стража“ се осъществява в медицинските заведения, разкрити към местата за лишаване от свобода. Когато в лечебните заведения в местата за лишаване от свобода няма необходимите условия за необходимото лечение, съгласно чл. 135, ал. 1 от ЗИНЗС лишените от свобода се изпращат за лечение в лечебни заведения извън местата за лишаване от свобода.

Срокът на задържане (от 22.12.2022г.) съответства на допустимия такъв съобр. чл. 63, ал. 4 от НПК. Обсъждайки данните по делото, от значение в преценката за законност на задържането на обв. У. от гледна точка на продължителността на същото, настоящата инстанция намира, че фактическата сложност на делото води до сериозни затруднения при

обезпечаване на делото с доказателствен материал, съответно обуславя и необходимост от по-голяма продължителност на воденото разследване. Независимо от изложеното, към момента продължителността на задържане на обв. У. все още е в рамките на "разумен срок" съгласно [чл. 5 § 3 от ЕКПЧ](#). Преценката за "разумна продължителност" на задържането във всеки отделен случай е обвързана с конкретните данни за характера и сложността на делото, причините за забавянето му, както и със съотносимостта на срока на задържане към наказанието, което евентуално може да бъде наложено. В този смисъл, основателно може да се заключи, че в настоящия случай задържането на обвиняемия не попада в хипотезата на прекомерност и необоснованост. Мярката за неотклонение не е придобила репресивен характер или такава на наказание лишаване от свобода. С нея не се нарушават международните и вътрешни нормативни актове, гарантиращи правата на личността.

С оглед на изложеното Пловдивският апелативен съд счита, че и към настоящия момент целите на мярката за неотклонение, регламентирани в [чл. 57 от НПК](#) са постижими именно с действащата мярка "задържане под стража". По- лека по вид такава не би обезпечила сочените цели.

Определеният от ОС-П. двумесечен срок, в който да е недопустимо ново искане за изменение на МНО е незаконосъобразен. По делото са налице данни за предстоящо в близките дни предявяване на разследването. Основният довод на искането за изменение мярката за неотклонение на У. е свързан със здравословното му състояние. Преди изтичането на определения от съда срок, ако наказателното производство е в досъдебната си фаза, тази мярка ще е в колизия с установената в чл. 63, ал. 4 от НПК допустима продължителност. Определението следва да бъде отменено в тази част.

Предвид на изложеното, Пловдивският апелативен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение № 356/27.06.2023 г. на Окръжен съд гр. П., постановено по ЧНД № ""/2023 г. по описа на същия съд в частта, в която на осн. чл. 65, ал. 6 НПК е определено за недопустимо в двумесечен срок ново искане по реда на чл.65 ал.1 от НПК от обв. А. П. У. и защитниците.

ПОТВЪРЖДАВА определението в останалата част.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно.

Заседанието се закри в 10:47 часа.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

Секретар: _____